

De trilobiet trotseert de evolutietheorie

Bron: <http://wayoflife.org/>, 6-9-2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.



Plaatjes: http://digsfossils.com/fossils/morocco_trilobite_a-e.html

De Bijbel verspilt geen tijd in zijn betoog dat God bestaat, omdat het bewijs voor Hem overal gezien kan worden. De apostel Paulus schreef:

“Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn” (Romeinen 1:20).

Beschouw de nederige trilobiet, een van de vele iconen van evolutie die de evolutietheorie verslaat.

De trilobiet is een uitgestorven¹ arthropoda², een hardschalig, gesegmenteerd schepsel dat “leefde in de oude zeeën van de aarde”. De naam “trilobiet” betekent “drie lobben” en verwijst naar het feit dat het schepsel drie longitudinale lobben had. Zij bestonden in verbijsterende aantallen variëteiten, met 17.000 gekende soorten, in fysieke grootte variërend van één millimeter tot meer dan 30 cm lengte.

Evolutionisten plaatsen de trilobiet in de vroegste stadia van het leven, in de zogenaamde Cambri-umlaag. De vroegste trilobietten leefden naar hun veronderstelling 570 miljoen jaren geleden en het schepsel wordt geacht 240 miljoen jaren geleden uitgestorven te zijn. Het wordt aanzien als een van de signatuur-schepselen van het Paleozoïcum-tijdperk.

Zelfs sommige evolutionisten geven toe dat de trilobiet “de theorieën van evolutie trotseert” (“Trilobites”, <http://paleodirect.com/>).

De trilobiet trotseert evolutie omdat ze plots verschijnt in het fossielenverslag zonder enig bewijs van evolutie uit iets anders.

Evolutionaire geschriften staan vol met verslagen over de trilobiet, over hoe ze “evolueerde”, “wijzigde”, “ogen ontwikkelde”, en zulke dingen, maar er is hiervoor geen bewijs. Het wetenschappelijke bewijs dat ze evolueerde uit enig ander schepsel, of dat zijn complexe ogen en andere organen evolueerden, is geheel onbestaand. Deze propositie is gebaseerd op evolutionaire veronderstellingen en “wishful thinking” en niet op werkelijk bewijs.

Evolutionisten geven toe dat de trilobiet “plotseling verscheen” in de “Cambrische explosie”

¹ De trilobiet is uitgestorven, maar er zijn vandaag nog schepselen met verbijsterende gelijkenissen: <http://triloblog.blogspot.com/2007/11/living-trilobites.html>.

² Arthropoda: geleedpotige. Zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/Arthropoda>.

Dr. Andrew Snelling geeft hier commentaar over:

“Er zijn geen mogelijke evolutionaire voorouders of oertypes van de trilobieten in de steenlagen lager dan waar de trilobieten gevonden worden, bijvoorbeeld, in de Grand Canyon. In feite verschijnen de trilobieten plotseling in het geologische verslag, volledig gevormd ... Er is absoluut geen aanwijzing over hoe de verbazingwekkende complexiteit van de trilobieten tevoorschijn kwam, en dus betogen zij vrij duidelijk voor ontwerp en schepping, net zoals we zouden kunnen voorspellen vanuit het bijbelse verslag in Genesis” (Andrew Snelling, Ph.D. in geology from the University of Sydney, *In Six Days*, edited by John Ashton, pp. 294, 295).

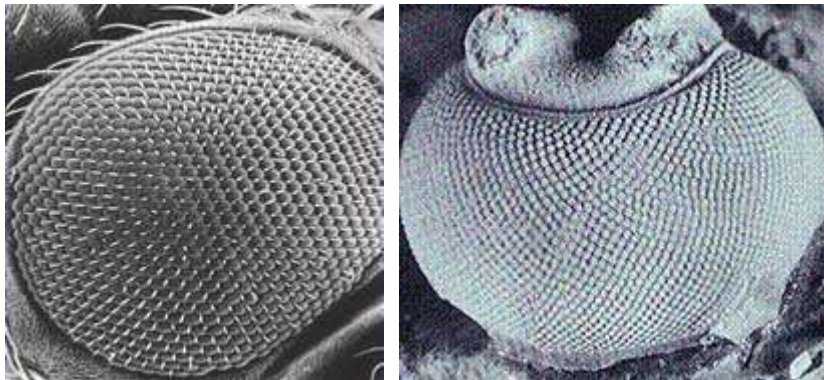
De trilobiet trotseert evolutie omdat ze een erg complex schepsel was.

De trilobiet had intrekbare antennae³, meervoudige gelede poten, en kieuwstructuren. Men denkt dat ze een stel kieuwen had die geassocieerd waren met elke poot. Ze moet een complex spierstelsel gehad hebben om de poten te bewegen. Men denkt dat het dier een circulatiesysteem had, inbegrepen een hart en een long, en een complex zenuwstelsel, zoals aangegeven door de antennae die waarschijnlijk een zintuiglijke functie⁴ hadden. ZE had een complex brein om alle systemen te besturen. De trilobiet onderging ook een reeks levensstadia.

En het dier had een samengesteld⁵ oog dat een schitterend ontwerp bewijst.⁶

“Clarkson en Levi-Setti (1975) van de Universiteit van Chicago heeft spectaculair werk verricht over de optica van de trilobiet-ooglenzen. Het blijkt dat elke lens een doublet is, dat wil zeggen opgebouwd uit twee lenzen, terwijl de grens tussen de twee lenzen geheel anders is dan wat wij vandaag in gebruik zien bij dieren of mensen (Shawver 1974). Maar de vorm en “interfaciale kromming” van de lens zijn haast identiek aan ontwerpen die onafhankelijk gepubliceerd werden door Descartes en Huygens in de 17^{de} eeuw. Hun ontwerp had ten doel het vermijden van sferische afwijking, en was gekend als de “aplanatische lens”. Levi-Setti wees erop dat de tweede lens in het doublet van het trilobietoog noodzakelijk was opdat het lensstelsel onder water zou kunnen werken waar de trilobieten leefden. Dus, deze schepselen, die leefden in de vroegste stadia van het leven, gebruikten een optimaal lensontwerp, dat vandaag erg gesofistikeerde technische procedures zou vereisen om het te ontwikkelen” (Ian Taylor, *In the Minds of Men*, p. 164).

Sommige trilobieten hadden 15.000 lenzen per oog, en al deze werkten samen in perfecte harmonie om een exceptioneel zicht te geven aan dit “simpele” schepsel.



Links: een modern insectenoog -- Rechts: een trilobieten oog
<http://origins.swau.edu/papers/complexity/trilo/default2.html>

Ondanks de evolutionaire claims dat “trilobieten de eerste gesofistikeerde visuele systemen van het dierenrijk ontwikkelden” is er geen bewijs dat het trilobietoog, of enig ander oog, evolueerde. Het oog wordt intact gevonden in talloze gefossiliseerde schepselen die terugreiken tot de veronderstelde vroegste stadia van het fossielenverslag, en het oog verschijnt volledig gevormd in talloze variëteiten, maar er is absoluut geen bewijs dat één type oog evolueerde uit een ander. De verklaring

³ Antennae: voelsprietten.

⁴ Sensoren.

⁵ Facetoogachtig.

⁶ Zie: <http://origins.swau.edu/papers/complexity/trilo/default2.html>.

door middel van een display van ogen van “simpel” tot meer complex is geen bewijs voor evolutie. Het kon net zo goed bewijzen dat elk afzonderlijk oog geschapen werd door God voor dat bepaalde schepsel.

In de “Cambriumlaag” zijn er veel types van schepselen met vele verschillende types van ogen, en er bestaat zero wetenschappelijk bewijs dat enig oog evolueerde vanuit iets “eenvoudigers”. Het is allemaal speculatie en evolutionaire veronderstellingen.

Zij die beweren dat de trilobiet “evolueerde” voorzien niet in enige wetenschappelijke methodologie waardoor zo’n mirakel zou kunnen optreden door “blind” toeval.

Niet alleen het verbijsterend complexe fysieke mechanisme van het oog zelf zou geëvolueerd moeten zijn, maar ook de bijbehorende complexe “bedradingen” van het brein, een brein dat de mysterieuze bekwaamheid had om visuele signalen te interpreteren. En dit alles had moeten evolueren op DNA-niveau.

De verbijsterende complexiteit van schepselen op elk niveau van het fossielenverslag weerlegt evolutie.

In feite heeft de moderne biologie ons geleerd dat er niet zoiets bestaat als een “eenvoudig schepsel”, zelfs niet op microscopisch niveau, maar dit was uit het fossielenverslag reeds lang evident.

De trilobiet voorziet in bewijs voor de Bijbelse Zondvloed.

De trilobiet voorziet in bewijs voor de wereldomvattende Zondvloed, ten eerste door zijn snelle fossilisatie. Het ongelofelijke detail van de fossielen, zelfs tot in de retentie van microscopisch detail in de complexe ogen, bewijst dat het schepsel het subject was van een catastrofisch proces van fossilisatie en niet van een uniformitarisch proces. De fossielen demonstreren dat levende trilobieten zo snel gefossiliseerd werden dat dit gebeurde terwijl ze nog bewogen! De fossiele trilobiet die ik bezit [D.C.], een Hollardops uit het Atlasgebergte van Marokko, werd gefossiliseerd terwijl het zwom. Het fossiel is geheel gezwollen, en dat betekent dat het ogenblikkelijk stierf en fossiliseerde.

De trilobiet voorziet om een tweede reden in bewijs voor de Vloed, omdat, terwijl het een zeedier was ze toch gevonden werd in bergen en woestijnen over de hele wereld, op elk continent, inbegrepen de Saharawoestijn, bergen in Marokko, in Nevada, Arizona (de Grand Canyon), Indiana, New York, Oklahoma, Ohio, Ontario, Zuid-Amerika, Engeland, Tjechië, Duitsland, Spanje, Rusland, Siberië en China - en dat bewijst dat de aarde ooit bedekt was door de zee!

Slechts een wereldwijde catastrofe van bijbelse proportie kan de trilobietfossielen verklaren.

In de trilobiet wordt Gods bestaan inderdaad “gekend en doorzien” - tenzij men willens blind is.